N.° 256 — 1832.

BREDASCHE COURANT.

Staat-, Letterkundig- en Wetenschappelijk

Nieuws-Blad.

Vrijdag den 26 October.

LATERE BERIGTEN DER COURANT
van Donderdag den 25 October,
behelzende de laatste *Fransche* en *Belgische* Nieuwstijdingen,
benevens de *Fransche Beurspryzen* van den volgenden dag.

BELGIE.

BRUSSEL, den 24sten October.

De *Moniteur* laat zich over de arrestatie van den heer *Pescatore* in dezer voege uit: » De burgerlijke en de militaire gouverneur der provincie Luxemburg hebben zich gehaast aan het gouvernement kennis te geven, van de arrestatie van den heer *Pescatore*, welke arrestatie niet heeft plaats gehad binnen den strategischen omtrek, maar te Grevenmachern. Het ministerie was op deze gebeurtenis niet bedacht; het heeft dezelve als eene daadzaak beschouwd, geschikt om tot de in vrijheid stelling van den heer *Thorn* te leiden, die sedert 16 april voortdurend gevangen wordt gehouden, in weerwil der reclamatien van de londensche conferentie en van de duitsche bondsvergadering, in weerwil van de loslating der aanhangers van *Tornaco*, en zulks alleen van wege de agenten van koning *Willem* te Luxemburg. De rapporten der belgische autoriteiten, in verscheiden opzigten, strijdig zijnde met die der militaire autoriteiten te Luxemburg, zoo heeft het gouvernement nieuwe inlichtingen gevraagd, omtrent de omstandigheden, die de arrestatie van den heer *Thorn* vergezeld hebben, welke in geen geval hoegenaamd, in handen der regtbank zal worden gesteld, maar als gijzelaar, in die der burgerlijke en militaire administratie zal blijven: de generaal *Tabor* is reeds nu geautoriseerd, de uitwisseling van den heer *Pescatore* tegen den heer *Thorn* voor te slaan en te bewerkstelligen.

— De generaal *Desprez*, die eergisteren avond te Brussel was gekomen is den volgenden nacht naar Leuven terug gekeerd. Ook zijn thans van hier vertrokken, de heeren de *Meulenaere*, *Raikem* en *Detheux*, de eerste naar Brugge, de tweede naar Cenaij, de laatste naar St. Truijen.

— Wij vernemen, dat de Hollanders te Luxemburg gearresteerd hebben zekeren *Sang*, een dier inwoners van Ettelbruck, die tot de arrestatie van de leden der bende van *Tornaco*, op den 26 December op de brug dier stad, hebben de hand geboden. Zij beweren daarop regt te hebben, dewijl het tribunaal van Namen de bedoelde personen onschuldig verklaard hebbende, de bewerkers of medepligtigen van derzelver arrestatie, dien ten gevolge schuldig zijn voor het door genen geleden onregt.

Het opmerkelijkste in deze gebeurtenis is, dat de arrestatie van bovengemelden *Sang* door zijnen broeder is geschied, dien hij-zelf vroeger in de omstreken van Ettelbruck in eene schuur, waar dezelve zich verborgen hield, had gevat. Zal nu de tweede te Luxemburg worden vrijgesteld, gelijk de eerste te Namen? (*Lynx.*)

ANTWERPEN, den 23sten October.

Gisteren in den namiddag is eene hollandsche stoomboot de Schelde tot aan de *Komeet* opgevaren; ten zes ure des avonds is zij van daar vertrokken; men heeft opgemerkt dat een bootje, waarin twee hoofdofficieren waren gezeten, aan de citadel aangekomen en des avonds ten vijf ure de stad wederom langs gevaren is.

— Onze kamer van koophandel heeft zich tot den minister van buitenlandsche zaken gewend, opzigtelijk de quarantaine-maatregelen, die nog te Vlissingen worden uitgeoefend, omtrent de vaartuigen van de Vereenigde Staten, van Rusland, van de fransche havens in de Noordzee en van Engeland komende en die voor onze haven bestemd zijn, terwijl deze zelfde maatregelen voor de schepen die naar Texel, Hellevoetsluis en Brielle den wil hebben, achterwege worden gelaten. De heer *Goblet* heeft den volgenden dag geantwoord, dat hij terstond bij de fransche en groot-brittannische gouvernementen pogingen had in 't werk gesteld, ten einde de opheffing dezer willekeurige quarantaine te verkrijgen.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 22sten October.

Men heeft heden depeches van den heer *de Talleyrand* ontvangen, volgens welke de overige leden der conferentie hunne toestemming tot de dwangmiddelen, tegen den koning der Nederlanden te bezigen, nog niet hadden gegeven. Voorts verhaalt men, dat de graaf *Pozzo di Borgo* voor eenige dagen in eenen confidentielen brief te kennen heeft gegeven, dat het Russisch kabinet de goede verstandhouding met Frankrijk niet wilde afbreken, doch dat men tevens de Fransche troepen niet dan met groot misnoegen de grenzen zoude zien overtrekken, om de beslissing der conferentie aan Holland op te dringen. Door het een en ander schijnt het ministerie even besluiteloos te blijven; het gerucht wil, dat de intogt op den 27sten dezer bepaald is; het leger wordt dagelijks versterkt, doch het vertrek van den maarschalk *Gerard* is nog niet bepaald, en buiten diens tegenwoordigheid zullen de vijandelijkheden voorzeker niet beginnen.

Aan den vice-admiraal *Ducrest de Villeneuve*, is gisteren door den telegraaf bevel gezonden, om het eskader zeilvaardig te houden, en het *Journal des Debats* deelt zijnen lezers mede, dat men te Portsmouth ijverig aan de uitrusting der engelsche vloot werkzaam is. Intusschen is het overvloedig bekend, dat de engelsche marine en ook de onze niet zoo vele toebereidselen noodig heeft, om eene scheepsmagt bijeen te krijgen, die de hollandsche havens zoude kunnen blokkeren, en men is dus overtuigd, dat er andere redenen zijn, die beide de gouvernementen van dezen maatregel terughouden.

— De heer *Cabet* een der gedeputeerden van de uiterste linkerzijde, is tegen den 31sten dezer voor het hof van assises alhier gedagvaard, ter zake van een vlugschrift, dat door hem in de laatste dagen moet zijn uitgegeven.

— De beide nieuw benoemde prefecten der Vendée en der Loire inférieure heeft men den stelligsten last gegeven, om het verblijf der hertogin *van Berry* op te sporen en haar in hechtenis te nemen. Intusschen verhaalt het dagblad *le Breton* van den 20sten dezer, dat deze vorstin voor weinige dagen te Nantes overnacht heeft en zich van daar naar het kasteel van Rosny, op weinige uren afstands der hoofdstad, heeft begeven, om vervolgens hare reis naar Zwitserland voort te zetten.

De rust is te Nantes niet verder gestoord geworden.

— Te Toulon heeft men den 18den dezer op nieuw getracht het arsenaal der marine in brand te steken. Men heeft echter in tijds het vuur ontdekt, en zijn drie personen onder verdenking in hechtenis genomen.

— De fondsen waren heden (22 October) genoteerd: de 5 pCts. kont. 96; op tijd 95,80; de 3 pCt. kont. en op tijd 67,40; Nap. renten, kont. 80,40; op tijd 80,25; Sp. perpet. 57 kont.; 56¾ op tijd; Cortes niet genoteerd; Leening 1832, op tijd 96,55.

NEDERLANDEN.

BREDA, den 25sten October.

Z. K. H. de Prins Veldmaarschalk, die laatstleden maandag van Bergen-op-Zoom naar de Schelde is vertrokken en reeds dingsdag morgen onze stad weder is gepasseerd, naar het hoofdkwartier terugkeerende, heeft, naar het blijkt, in dien korten tijd de vloot benevens de citadel bezocht en de troepen in oogenschouw genomen. Naar de berigten uit Antwerpen te oordeelen (*zie hier boven*) is Z. K. H. in een bootje de belgische forten bij de stad Antwerpen voorbijgevaren. De Belgen schijnen van 's Prinsen tegenwoordigheid niets te hebben bemerkt.

— Men verneemt dat de heer *Willem Pastoors*, ontvanger der directe belastingen, in- en uitgaande regten, kapitein der mobiele Noord-Brabandsche schutterij, te Groot-Zundert, door Z. M. benoemd is tot ridder der orde van den Nederlandschen Leeuw.

Dingsdag is aan het ministerie van buitenlandsche zaken zeer druk gearbeid en heeft er een zeer langdurige kabinetsraad bij Z. M. plaats gehad; weinige uren daarna is de Nederlandsche kabinets-courrier *Genot* van 's Hage naar Londen vertrokken met depeches voor den Nederlandschen ambassadeur aldaar, welke men met eenigen grond vermoedt, dat het antwoord zullen bevatten van onze regering op de jongste voorstellen, haar door de conferentie gedaan, wier ontvangst de minister van buitenlandsche zaken bereids aan de kamers had aangekondigd weinige dagen geleden, toen op nieuw door Zijne Exc., namens de regering aan haar eenige staatkundige mededeelingen zijn gedaan.

— In den *Courrier Belge*, die tegenwoordig dikwijls menig stuk levert over de tegenwoordige gesteldheid en den loop van zaken in Belgie, meer geschikt om gewijzigd overgenomen dan wederlegd te worden, vinden wij heden een artikel, *Koning Willem* ten

titel dragende. Hoeveel partijdigs en onwaars in dit artikel moeten heerschen, is duidelijk, doch daargelaten de overigens hoogst verkeerde beoordeeling, die de *Courrier*, deze bittere vijand van het vorstelijk huis, over het karakter van onzen verlichten en vrijheidlievenden monarch velt, hij moet, - en het is dit dat opmerking verdient, - echter hulde doen aan de kracht en volharding, waarmede hoogstdezelve de belangen van Noord-Nederland voorstaat, eene kracht en volharding, die thans de bewondering van geheel Europa uitmaken. De *Courrier* laat zich des aangaande dus uit:

» De gebeurtenissen van September verbroken zijn gezag in onze gewesten. Gelukkig voor Holland scheen hij toen te gevoelen (*de koning had nooit anders gedacht, maar dat juist behaagde de Belgen niet*) dat een gouvernement van binnen niet sterk is en van buiten niet geëerbiedigd wordt, tenzij steunende op eene echt nationale staatkunde, en hij beloofde in geen enkel punt, waar het Hollands belang gold, iets, dan in de uiterste noodzakelijkheid toe te geven. Hij hield woord, en eenmaal dezen gewaagden en gevaarlijken weg ingeslagen, hield hij dien met eene vastberadenheid, die nog geen oogenblik gewankeld heeft. Hij had evenwel in den beginne zware beproevingen door te staan; toen hij de worsteling ondernam, die hij nog heden volhoudt, stond hij alleen tegenover twee dreigende revolutien, want zijne bondgenooten hadden al hunne krachten wel noodig tegen hunne eigene onderdanen en konden hem niet dan dorre aanmoedigingen geven. In dien hagchelijken toestand begreep hij, dat hem slechts deze keuze te doen stond, toegeven aan de overweldigingen der revolutie, die hem den belgischen troon hadden doen verliezen, of op zijne beurt niet minder stoutmoedig zijn, zijne vijanden het hoofd bieden en door zijn voorbeeld den gezonken moed zijner bondgenooten opbeuren. Deze laatste keuze heeft hij genomen, en men kan thans zeggen dat hij zijn doel volkomen bereikt heeft." — In zijne verdere redenering verklaart de *Courrier*, dat er thans slechts twee mannen in Europa zijn en deze waren, volgens hem, koning *Willem* en de hertogin *van Berry*.

'S GRAVENHAGE, den 24sten October.

De Eerste Kamer heeft zich heden met het ontwerp van adres aan den koning bezig gehouden en hetzelve aangenomen. Men verwacht dat het morgen den koning zal worden aangeboden, en het vervolgens in eene openbare zitting der Tweede Kamer ter tafel zal gebragt worden. Het antwoord moet, naar men verneemt, eene weerklank zijn van 's konings aanspraak, doch het moet in eenen krachtigen en nadrukkelijken toon zijn opgesteld, hetgeen als een nieuw bewijs kan verstrekken van de volmaakte eensgezindheid, welke er in ons land tusschen Vorst en Volk heerscht.

— Men verneemt dat het departement van financien zich thans onledig houdt met het daarstellen der noodige voorbereidende beschikkingen, rakende de te doene ad litionele heffingen op de directe belastingen over 1833, en dat namens hetzelve aan het departement van binnenlandsche zaken is aangevraagd, om, even als vroeger, eene opgave te mogen erlangen van die gemeenten, waarin, over gemelden jare, achtervolgens art. 15 der wet van 12 Julij 1821, zeven, en van die, waarin slechts vijf opcenten op de grond- en personele belastingen zullen moeten worden geheven, almede van zoodanige gemeenten, welke van die heffing geheel mogten zijn vrijgesteld. Dien ten gevolge zijn de gouverneurs der provincien verzocht geworden, om van het ministerie van binnenlandsche zaken ten spoedigste, en uiterlijk voor den 15 November aanstaande, eene opgave in te zenden van de gemeenten van derzelver provincie, waarvoor, over den jare 1833, slechts vijf opcenten op de grond- en personele belasting, benevens van die, over welke over datzelfde jaar de opcenten in het geheel niet worden verlangd. Zoo de besturen van zoodanige gemeenten niet reeds door Z. M. bepaaldelijk mogten zijn gemagtigd, om slechts vijf of in het geheel geene opcenten op de grond- en personele belastingen te heffen, moet bovengemelde opgave vergezeld gaan van behoorlijk gemotiveerde aanvragen der besturen, om de bedoelde magtiging te erlangen.

— In de zitting der tweede kamer van de Staten Generaal van donderdag ll. is aan dezelve, namens den koning, ingediend een tiental ontwerpen, wijzigingen behelzende in het Tweede Boek van het Burgerlijk Wetboek. Dezelve dragen blijken van de zorg, waarmede ook nu, in de hagchelijke omstandigheden, waarin het dierbaar vaderland verkeert, de regering voortgaat aan het zoo gewigtig werk der eigen wetboeken te arbeiden; een werk, hetwelk den hechtsten band moet uitmaken der ingezetenen, daar het ieders betrekkingen, regten en pligten in de burger zamenleving afbakent en bepaalt. Men kan dan ook niet anders, dan de ijverige pogingen der regering toejuichen, waardoor, volgens 's konings aanspraak, het uitzigt geopend is, dat het Burgerlijke Wetboek reeds in deze zitting der Staten-Generaal welligt zal kunnen voltooid worden. In de onderwerpelijke tien voordragten worden weder verscheiden wijzigingen in het bestaande Burgerlijk Wetboek gebragt, ingevolge de oud vaderlandsche gebruiken en zeden, alsmede vele verbeteringen van stelsel. Van deze beide zullen wij hierbij aanhalen: dat in een artikel uitdrukkelijk de regel is opgenomen: » dat de goede trouw van den bezitter steeds wordt vooronderstеld, en dat hij, die kwade trouw beweert, dezelve moet bewijzen;" als ook den regel: » dat het bezit wordt gerekend steeds bij hem geweest te zijn, die, het regt van *bezit* niet verloren hebbende, daarin door den regter is gehandhaafd;" dat het stelsel der levering van onligchamelijke zaken op eene meer behoorlijke wijs geregeld is; dat bijzonder acht is gegeven om de regten en verpligtingen tusschen eigenaars van naburige erven meer in overeenstemming te brengen met de plaatselijke verordeningen en gewoonten; dat eene ruimere bepaling is voorgedragen, ten aanzien van het tijdperk voor het regt van opstal en erfpacht dat de vroeger tot zoo veel twistens geleid hebbende zaak der *tienden* behoorlijk geregeld, en het tienderegt voor zoo veel betreft de tienden die na de invoering der nederlandsche wetgeving worden bedongen, voorbehouden of gemaakt, erkend wordt; dat gepastelijk is omschreven wat onder grondrenten, en wat onder tienden moet verstaan worden, zonder te hechten aan die vooroordeelen, welk de Zuid-Nederlandsche leden der Staten-Generaal koesterden, en aan welke men moest toegeven, om tot een einde van zaken te komen, daar die leden veeltijds meer bij uitdrukkingen, dan bij de zaak zelve stil stonden; dat duidelijk is bepaald voor hoe lang de vruchtgebruiker vaste goederen mag verhuren; dat namelijk » alle verhuringen en verpachtingen aangegaan meer dan 2 jaren vóór het ingaan van de huur of de pacht, geen gevolg hebben, indien het regt van den vruchtgebruiker binnen dien tijd ophoudt;" dat art. 862 van het B. Wetb., nopens het vruchtgebruik van een schip of van scheepsportien is weggelaten; als onbestaanbaar met het Oud Nederlandsch regt; dat bij art. 889 is gezegd: » dat een vruchtgebruik ten voordeele van een zedelijk ligchaam door deszelfs ontbinding ophoudt; dat in art. 890 de bepaling is weggelaten: » dat vruchtgebruik door misbruik kan verloren gaan" als hetgeen van omstandigheden afhangt, waarover de regter, volgens art. 897 en 898 moet oordeelen; — en meer andere wijzigingen en verbeteringen meer.

B E L G I E.

BRUSSEL, den 24sten October.

Niet zoodra was de ministeriele wijziging tot stand gekomen, of de bladen der onderscheiden kleur hebben zich beijverd ieder het hunne te zeggen, zoo over de beide nieuwe ministers als over het stelsel dat men waarschijnlijk zal volgen. De *Courrier* had reeds dadelijk gezegd gezegd, dat *het een ministerie Lebeau was* en dat Belgie, wat dit zeggen wilde, begrijpen zoude, door zich te herinneren, dat het reeds een ministerie van dien naam gehad had. Thans zegt hij: » inderdaad wij hebben ons sedert gevraagd, hoe degeen, die voor achttien maanden zeide: » de diplomatische rol zal kort, zeer kort zijn," hij die daarna gezegd heeft: » gij zult Luxemburg maar niet de schuld hebben," van onze kamers een budjet met behulp van nieuwe beloften zal verkrijgen. De *Courrier* ziet verder de mogelijkheid niet, welke de vrienden van den heer *Lebeau* als zeker wilden stellen, dat het ministerie voor de opening der kamers, resultaten zou kunnen verkrijgen, geschikt om zich eene meerderheid in de kamer der vertegenwoordigers te verzekeren. De heer *Lebeau* moest genoeg gezond verstand hebben, om op geen *voldoende* resultaten voor Belgie te hopen, in de gesteldheid waarin het thans verkeerde en na de herhaalde verklaringen van den heer *van Zuylen* en van koning *Willem*. Aan eene fransche tusschenkomst, in Belgie's belang, kon hij niet ernstig denken en op een directen oorlog met Holland, het eenige wat nog overbleef, was, bij het bekend karakter van de heeren *Lebeau* en *Goblet*, niet te rekenen; daarbij in aanmerking genomen den overwegenden en geheel franschen invloed van de heeren *Desprez* en *Evain*, welke groot genoeg was, om alle bewegingen van het belgisch leger tegen Holland te weerhouden, zoo daartoe niet vooraf de toestemming van het parijsch kabinet verkregen was.

De *Belge* is het in deze grootendeels eens met den *Courrier*, hij meent dat de natie met dergelijke veranderingen niets gewonnen heeft, dat zij zich even als te voren over den gang van het bestuur zal te beklagen hebben. Het tegendeel grijpt plaats bij den *Indépendant*, die in de komst van den heer *Lebeau* aan het bestuur, de eerste stap tot een nieuw aangenomen stelsel ziet gedaan; eenmaal door de conferentie bedrogen, zou de heer *Lebeau* voor de tweede maal wijzer zijn en alles in 't werk stellen om van dezelve de vervulling der gedane beloften af te vorderen.

Het meerendeel der bladen is intusschen met de nieuw aangekomene niet zeer ingenomen. Zelfs *l'Emancipation* twijfelt er aan, of zij voor de behoeften van het oogenblik wel geschikt zijn en aan de openbare meening beantwoorden zullen. *l'Union* gelooft niet, dat het nieuw kabinet de eenheid en het nationaal karakter heeft, om zich van de goedkeuring der kamers te verzekeren en eene voldoende oplossing der buitenlandsche kwestien beloven. Van meer belang intusschen is het, in deze de meening van den *Courrier de la Meuse* te kennen; dit blad drukt zich hieromtrent als volgt uit:

» Om een woord over deze ministeriele verandering te zeggen, zullen wij vooreerst opmerken, dat het publiek er zich zeer weinig tot heden mede bezig houdt. De heeren *Raikem* en *de Theux* treden dan voor goed af, wel nu! men zal dan waarschijnlijk niet meer zeggen, *dat de katholijke coterie in den raad zit.* Wij hebben ons tegen hunne aftreding verklaard, toen er onlangs kwestie van was; wij zullen nu laten begaan; het ministerie zal op nieuw geheel liberaal worden en men zal het gehuil der katholijken niet meer hooren, hoe groote behoefte wij ook hebben aan eenen katholijken invloed in het gouvernement, want men moet opmerken, dat wij tot nog toe geene wet op het onderwijs hebben, en nog vele andere wettelijke bepalingen missen, waarmede de belangen van de godsdienst kunnen zijn gemoeid. Dit zal het bewijs geven, dat de katholijken niet zeer ijverzuchtig omtrent het bewind zijn, en dat zij het, zonder er leed over te gevoelen, in andere handen zouden zien, zoo zij van hunne vrijheden slechts waren verzekerd.

» Zij zullen geene straat-oppositie maken, zooals hunne tegenstanders nu tien dagen geleden zulks gedaan hebben; zij zullen gematigd blijven, ook in hunne dagbladen. Het gouvernement moet Belgie thans kennen; het moet het karakter, de neigingen, de gewoonten van deszelfs inwoners kennen; het moet de wijze kennen, waardoor men de harten kan winnen en ze voor altijd verbinden. Het land is katholijk; het kan daarvan niet onkundig

wezen. [illegible] nemе, gelijk *Joseph* en *Willem* hebben gedaan; maar dat het vooraf wel bedenke, aan deze proef zijn groote gevaren verbonden; leent hetzelve het oor aan zekere liberalen, verstaat het, gelijk deze, de scheiding van de kerk en den staat, onvermijdelijk zal het zich in 't verderf storten.

» Van eene andere zijde brengt de behandeling van de katholijken en liberalen, op eenen gelijken regtvaardigen voet, het toestaan aan genen van al de vrijheden welke men aan dezen toekent, wij bekennen zulks, mede, dat men zich blootstelt aan hevige verwijtingen, aan geweldige reclamatien, de ondervinding heeft het doen zien. De katholijken moesten onderdrukt worden en van het gemeene regt uitgesloten: Zij moesten, zoo als men tot ons gezegd heeft, zich vrijwillig of gedwongen buiten de maatschappelijke aangelegenheden houden; op die voorwaarde zou men hen in den staat verdragen, en het gouvernement van partijdigheid ten hunnen behoeve welligt niet meer worden beschuldigd.

» Intusschen is de weg onder al deze moeijelijkheden afgebakend, dat het bewind hem maar met moed, maar vooral met volharding insla."

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 22sten October.

Het Beijersch Regeringsblad van den 17den dezer bevat eindelijk de officiele afkondiging der bondsbesluiten van den 28sten junij, welke aldus eindigt. » Terwijl wij onze ambtenaren en onderdanen, deze besluiten, die met de vroeger in de bondsakte aangegane verpligtingen overeenstemmen, bekend maken, voegen wij er bij, dat de bepalingen der grondwet door onze toetreding tot dezelve, niet in 't minste zijn veranderd, maar dat integendeel de getrouwe naleving dier bepalingen zoo van de zijde der regering als van de natie en hare vertegenwoordigers naar het doel van het bondgenootschap, door dit middel zal worden bevorderd."

— Volgens het dagblad van Spiers zijn uit het zuid-westelijk gedeelte van Duitschland voor 't minst dertig duizend inwoners naar Amerika uitgeweken.

— Van Weenen schrijft men onder dagteekening van den 16den dezer, dat het Keizerlijk gezin zich voortdurend te Schönbrunn bevindt. De aartshertog onderkoning van Italien met zijne familie en de hertogin van Angoulème bewonen eenige appartementen in den Hofburg, doch gaan dagelijks te Schönbrunn het middagmaal nemen. De hertogin bewaart voortdurend het strengste incognito en heeft zelfs den schouwburg nog niet bezocht; zij is door het keizerlijk gezin met onderscheiding doch niet minder hartelijk ontvangen. — De kapitein *Reindl*, die onlangs te Baden den Koning van Hongarijen naar het leven stond, is den 13den dezer tot eenen twintigjarigen dwangarbeid in de vesting Munkacs verwezen. Omtrent de Belgische aangelegenheden was men van de vrees voor ophanden zijnde vijandelijkheden terug gekomen, daar het Oostenrijksch bestuur in overeenstemming met de beide Noordsche mogendheden, zijne toestemming tot dwangmaatregelen jegens den Koning der Nederlanden volstrekt had geweigerd.

Te Berlijn wilde men den 15den dezer omtrent hetzelfde onderwerp weten, dat Pruissen en Rusland beide door den vrijheer *V. Werther* een formeel protest tegen den intogt der Fransche troepen in Belgien aan het kabinet van Parijs had doen overhandigen. Voorts was zeer onverwacht van Töplitz, waar de koning zich thans bevindt het bevel gekomen om twee legerkorpsen mobiel te maken, en naar de Belgische grenzen te doen vertrekken: de koerier die dezen last had overgebragt was onverwijld over den Haag naar Londen vertrokken.

— *Karel* X bevindt zich nog immer te Frankfort aan den Oder, waar het verblijf hem door alle middelen, en inzonderheid door vele jagtpartijen, waarvan hij een groot liefhebber is, wordt veraangenaamd. De hertog van Bordeaux doorkruist de omstreken, en heeft onder anderen den 12den dezer op het slagveld van Künersdorf eene manoeuvre bijgewoond, welke het belangrijkste gedeelte van de overwinning aldaar door *Frederik* den Grooten op het Russich leger behaald moest voorstellen.

— Te Rinteln in Keurhessen heeft het bestuur onlangs de uitgave van zeker staatkundig weekblad, het *Schaumburger volksblad* genaamd, verboden. De uitgevers hebben zich tegen dit verbod in regten voorzien, en is hetzelve niet alleen opgeheven, maar is het bestuur tot vergoeding van alle schaden en interessen verwezen.

Op aandrang zoo men meent van de vertegenwoordigers der vreemde mogendheden, is de instructie der zoogenaamde zamenzwering van Bern gesloten en zijn het meerendeel der stukken aan de regterlijke autoriteiten in handen gesteld: voorts is men bij gebreke van eenig bewijs genoodzaakt geweest, nagenoeg de helft der personen, die in hechtenis waren genomen, weder in vrijheid te stellen.

— Onder de bijzonderheden van den Egyptischen veldtogt in Syrien behoort de volgende firman van den bevelhebber *Ibrahim*-bassa. » Jeruzalem bevat tempelen en gedenkstukken van vroegere eeuwen, die door christenen en joden, uit de verste landen bezocht worden. Deze menigte van pelgrims beklaagt zich echter met reden over de drukkende belastingen, welke men hen op hunne reize doet betalen. Daar het mij noodzakelijk voorkomt, dat aan dit misbruik een einde wordt gemaakt, gelast ik aan alle muzelmannen van het Bassalik Saide der distrikten van Jeruzalem en Tripoli dat dergelijke belastingen voortaan niet meer worden gevorderd; terwijl daarenboven de christelijke priesters, die tot de kerken behooren, waar het evangelie geleerd wordt, en die de plegtigheden hunner godsdienst verrigten ook voortaan de willekeurige belastingen, die men gewoon was hun op te leggen, niet zullen betalen."

LETTERKUNDIG BERIGT.

Over de belangrijkheid eens zestigjarigen ouderdoms in den jare 1832, *of schets der hoogstmerkwaardige verschijnselen, welke dien leeftijd bij uitstek kenmerken, door W. VAN DEN HULL. Tweede vermeerderde druk.* Te Amsterdam bij A. VINK, 1832, in gr. 8°. 200 bladz. de prijs is. . f 2 40.

Zoo als de schrijver in zijne voorrede wel zegt, werden niet alle eeuwen door belangrijke gebeurtenissen gekenmerkt; terwijl er geweest zijn welker geschiedenis het naauwelijks der moeite waardig was in de jaarboeken des menschelijken geslachts op te teekenen, daar zij zich door niet ééne gewigtige omstandigheid onderscheidden.

De laatst verloopen eeuw, vooral, van 1832 terug rekenende, de laatste verloopen vijftig à zestig jaren waren bijzonder belangrijk in hoogstgewigtige gebeurtenissen, gebeurtenissen welker invloed niet op één werelddeel alleen, maar op de geheele bekende aarde zich heeft doen gevoelen.

Het waren niet alleen staatkundige gebeurtenissen in het bedoelde tijdvak, die de aandacht van den beschouwer gevestigd hebben en nog vestigen, maar ook de voortschreden in kunsten en wetenschappen, en in de algemeene geestbeschaving, wekt de bewondering van den niet onverschillige op. Een kort overzigt dezer merkwaardige gebeurtenissen en verschijnselen, in eenen wijsgeerigen en tevens godsdienstigen zin gesteld, moest dus eene goede opname bij het publiek genieten. Hetgene te voorzien was, gebeurde en ongeacht de bezwarende tijdsomstandigheden, waaronder dit werkje verscheen, was het binnen weinige maanden uitverkocht en maakte eene tweede uitgave noodzakelijk. Over de eerste uitgave is het voordeelig oordeel der recensenten in de meeste vaderlandsche maandwerken verschenen; wij onthouden ons het onze, daar de schrijver buiten staat is gesteld geweest, zich de wenken der recensenten te benuttigen, aangezien de tweede uitgave reeds ter perse lag, toen hun oordeel over zijnen eersten arbeid het licht zag. Zij is echter aanmerkelijk vermeerderd geworden en aan hen, wien de de eerste uitgave niet onverschillig is geweest, kunnen wij de tweede aanbevelen; terwijl wij voor degenen, die dit belangrijke werkje nog niet kennen, de laatste bladzijden als eene proeve overnemen:

» Maar een nog veel edeler, veel verhevener roem is ons te beurt gevallen. Men heeft de Franschen, de Engelschen, de Duitschers, de Hongaren zelfs, zich ten gunste der Polen hooren verklaren; men heeft Frankrijk zich voor de muitende Italianen zien in de bresse stellen, en Oostenrijk de wettige regeringen onder zijne bescherming nemen. De godvergeten Belgen zelfs, vonden allerwege belang in, en wij . . . wij werden verlaten, veracht, bespot, bedreigd, mishandeld! . . . Dan, een magtiger Beschermer trad, voor het oog der volken, ten onze behoeve op! Een veel trouwer Bondgenoot hebben wij mogen vinden. God de Almagtige, nam ons aan, en eer wij Hem, op den onvergelijkelijk plegtigen veertienden Augustus des vorigen jaars, nedrig te hulp riepen, had Hij ons reeds geholpen; geholpen op eene wijze, die ons te gelijk deed verstommen, juichen en danken! Zoo is Italië niet verlost; zoo wordt Zwitserland niet bijgestaan; zoo komt Duitschland niet tot rust; zoo zullen de Belgen niet worden gered; zoo veel eer is geen volk der Aarde sints eeuwen te beurt gevallen.

Van welken kant wij dus den huidigen toestand van Europa beschouwen, hoe treurig de verschijnselen onder oogen zijn, wat ellenden wij hebben doorgestaan, tot hiertoe is het gebleken, dat alles zoo en niet anders moest gebeuren, om ons al dat goede te doen zien, waarop wij, God dankend, mogen roemen. En alleen van onze *voortdurende* dankbaarheid jegens onzen Almagtigen Redder, zal ook de voortduring zijner weldaden afhangen! Het is gebleken, vooral in het jaar 1831 is het, voor het oog der wereld, gebleken, dat geen volk der Aarde in zoo naauwe eene betrekking tot God staat als het onze. Noemen we Hem dan steeds vrijmoedig *den God van Nederland! den God onzer Vaderen!*

Vergeten we intusschen niet, nog andere bijzonderheden te vermelden, die, als zoo vele bewijzen van Gods gunst, op onze dankbaarheid aanspraak maken. Is niet, in 1830, de kostbare en allermoeijelijkste krijg op Java in stillen vrede veranderd? Werden de met ijs beladene, ons aangrimmende rivieren, in het daarop volgende voorjaar, niet op eene treffende wijze, in hare beddingen terug gehouden, en ook, in den jongst verloopen winter, zoo stil als ongemerkt naar zee gestuwd? Zijn niet eenige der zeldzaamste edelsteenen, welke binnen Brussel geroofd waren voor de Prinses *van Oranje*, in Noord-Amerika en te Liverpool terug gevonden en zijn de lastertongen der Belgen, die omtrent de verdwijning dier kleinooden zulke, voor het Koninklijk geslacht, onteerende geruchten verspreiden, daardoor niet tot zwijgen gebragt? Heeft de tegen dien landaard onlangs gevoerde krijg ons grondgebied verwoest? Heeft men den uitstekend vruchtbaren zomer des vorigen en den weinig minder vruchtbaren des huidigen jaars opgemerkt, ja niet dankend opgemerkt, vooral na den rampspoedigen, met hongersnood dreigenden, zomer van 1830? En mag het niet tevens eene weldaad genoemd worden, dat ons, voor het Vaderland kloppend hart, te midden der ellenden, waaronder het zuchtte, zich nogtans zoo innig heeft mogen verkwikken in de lijdzaamheid, in de eensgezindheid, in de verbroedering, in den uitstekenden heldenmoed, gepaard met gematigden en godsdienstigen zin onzes volks. Hoe vele edele Vaderlanders, welke reeds sints jaren in hunne graven rusten, zouden den huidigen dag gewenscht hebben te beleven. *Kemper*, *Helmers* .... wij wagen het niet uwe aandoeningen te schetsen, bij het vernemen der ware grootheid uwer Landgenooten! Uwe tranen zouden zich, gewisselijk met de onze vermengd hebben, op het zien van het hartverscheurend leed, waardoor de beste der Koningen gefolterd, van het godtergend onregt, dat uw Vaderland werd aangedaan; maar juichen, maar jubelen zoudt ge ook, bij het vernemen der aanvankelijke uitkomsten.

Inderdaad, de geschiedenis onzer dagen schijnt de eeuw des Zwijgers, van uit den nacht der eeuwen, terug geroepen te hebben; ook de zeventiende eeuw, waarop wij zoo vaak met bewondering staarden, en die wij zoo gaarne hadden mogen beleven, ontwaakte, ja wel met hare ellenden, maar ook, God dank, met al hare majesteit, en wij mogen weder de waardige afstammelingen van de meest achtbare Vaderen genoemd worden. Wie toch telt de helden, die het jaar 1831 onder ons heeft doen kennen? Wien verkwikken niet de onverwelkbare lauweren, welke onze zonen langs de Schelde, in de vlakten van Hasselt en op de heuveltoppen van Leuven, voor het lieve Vaderland plukten? Welk vorst der Aarde zou niet gaarne onderdanen hebben als de Hollanders; veldheeren als de Zonen van Koning *Willem*; krijgsoversten als *Chassé*, *Saxen Weimar*, *Dibbets*, *Ledel*, *van Hopbergen* en zoo veel anderen; zeehelden als *Koopman*, *Geesteranus*, *Hobeyn*; soldaten als *van Leuven van Weerdt*; eene Studerende jeugd, eene Vaderlandsche jongelingschap als de onze. Maar neen, hier moesten geene namen, geene standen, genoemd worden; want hoe zijn algemeen [illegible] eerbiedwaardig; hoe worden allen door Europa bewonderd. Eén, *van Speijk*, vloog in de lucht! ..... honderd, duizend landgenooten zouden eenen dood, wreed als de zijne, voor het Vaderland sterven willen! .... Verheug u, magtig Amsterdam, dat ge, in de eerste dagen dezes ogenblikkelijks, het twee eeuwgetijde van uw Athenaeum [illegible] mogt vieren; dat uwe gezaligde Vaderen [illegible] terug geroepen; dat geene losbandige jeugd, [illegible] heilige schimmen in den Tempel der kunsten, [illegible] geen [illegible] gemeen, zoo als elders, [illegible] verbitterde. Wederom verheug u, dat uw [illegible], op den vijfden Februarij des vorigen jaars, zoo zeer [illegible] door het schitterend bedrijf van een armen wees, [illegible] barmhartigheid eene praalgraf [illegible] hare lieve stralen wierp, toen dezen [illegible] door de [illegible] Merouius [illegible] Verheug u, Nederland! dat uwe vloot, juist tegen [illegible] vierjarig [illegible] van den slag bij Doggersbank, [illegible] op de Schelde vierde! Danken we allen Gods, dat Hij ons [illegible] zestien jaren, [illegible] de Koningen der Aarde [illegible], dat Hij ons dien nog laat [illegible] onder al de zegen die hem [illegible] landgenooten [illegible] *Willem* is [illegible] dagen [illegible] Zijn [illegible] godsdienstig [illegible] Laat het [illegible] Volk van Nederland [illegible] ook [illegible] Godsvrucht [illegible]

WETENSCHAPPELIJKE BERIGTEN.

De russische dagbladen maken melding van eene gewigtige mededeeling, welke door een der ambtenaren van de Engelsche Oost-Indische compagnie aan den admiraal *v. Krusenstern* zoude gedaan zijn, en volgens welke twee koopvaardijschepen tot het handelhuis *Enderby* in de maand februarij van het vorige jaar in den zuidelijken Oceaan, op eene breedte welke tot nu toe weinig bezocht werd, een geheel nieuw land hadden ontdekt, hetwelk zij in eene oostelijke en westelijke rigting, ter lengte van nagenoeg 100 duitsche mijlen langs gezeild, doch door geweldigen ijsgang verhinderd waren te naderen, of verder op te sporen. Genoemd handelhuis was van voornemen in den volgenden zomer twee schepen uit te rusten, om deze gewigtige ontdekking te vervolgen, en men had tot dat einde de juiste ligging tot nu toe geheim gehouden. Uit enkele daadzaken slechts werd opgemaakt dat dezelve oostelijk van den meridiaan der Kaap de Goede Hoop, moest zijn.

Te Leipzig verscheen voor eenige dagen het tweede deel van een werk in het licht, dat onder den titel van *de Beneden Wereld*, ten doel heeft, om alle de gronden bijeen te zamelen, waarna men zoude kunnen opmaken, dat ook het inwendige der aarde bewoonbaar en werkelijk bewoond was. Reeds in 1828 maakte het eerste deel, uit hoofde van den zonderlingen en inderdaad onverwachten inhoud, veel opziens, en gaf tot eenige twistschriften aanleiding. De schrijver heeft zich thans voornamelijk bepaald tot eene verzameling van de overleveringen en gevoelens die bij onderscheidene volken, vroeger en ook nog heden, over dit onderwerp in omloop waren.

Beursprijs der Effecten, te Amsterdam.

WOENSDAG, 24 October 1832.

		gebl
NEDERLANDEN, Werkelijke schuld, $2\frac{1}{2}$ pCt.	ƒ $41\frac{1}{2}$ à $43\frac{1}{4}$	43
Uitgestelde schuld.	- $\frac{15}{16}$ à $\frac{15}{16}$	
Kansbiljetten.	- $15\frac{1}{4}$ à $16\frac{1}{2}$	$16\frac{1}{4}$
Amortisatie Syndicaat, $4\frac{1}{2}$ pCt.	- $71\frac{1}{4}$ à $72\frac{3}{4}$	$72\frac{1}{4}$
Idem idem., $3\frac{1}{2}$ pCt.	- 56 à $57\frac{1}{4}$	57
Oorlogs-lasten 1830 à 5 pCt.	- $93\frac{1}{4}$ à $93\frac{3}{4}$	$93\frac{5}{16}$
Vrijw. geldl. 1831 à 6 pCt.	- $98\frac{1}{2}$ à $99\frac{1}{4}$	$98\frac{7}{8}$
Nieuwe idem. 1832 à 5 pCt.	- $78\frac{1}{2}$ à $80\frac{1}{2}$	$80\frac{1}{2}$
Schatkistbiljetten, 6 pCt.	- 99 à $99\frac{1}{4}$	$99\frac{1}{8}$
Handel-Maatschappij, $4\frac{1}{2}$ pCt.	- 86 à $86\frac{3}{4}$	$86\frac{1}{2}$
FRANKRIJK, Inschr. op 't Grootboek 3 pCt.	- 68 à $68\frac{1}{2}$	$68\frac{1}{4}$
RUSLAND, Bij *Hope en Comp.*, 5 pCt.	- $95\frac{3}{4}$ à $96\frac{1}{4}$	96
Bij dezelfde $18\frac{28}{29}$, 5 pCt.	- 97 à $97\frac{1}{2}$	$97\frac{1}{2}$
SPANJE, Certific. Amst., 5 pCt.	- $49\frac{1}{2}$ à 50	$49\frac{7}{8}$
Dezelfde 3 pCt.	- $29\frac{3}{4}$ à $30\frac{1}{4}$	30
Uitgestelde schuld.	- à	

Te Breda, bij BROESE en Comp., Boekdrukkers en boekverkoopers.